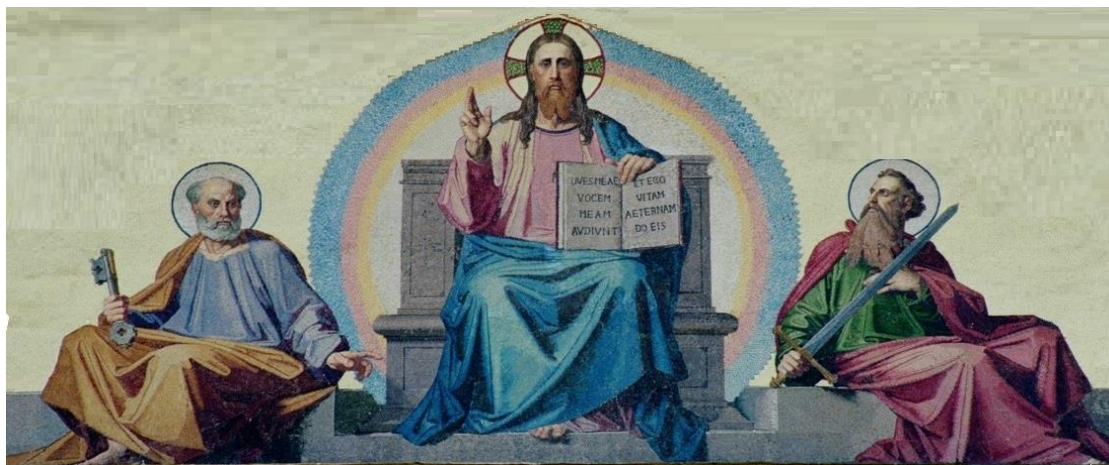

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, 12 lutego 2023r.

1. Dzisiaj spotkanie Rady Parafialnej o 19 w świetlicy. Po mszy wieczornej zapraszamy na Wieczór Uwielbienia. Przed kościołem zbieramy ofiary do puszek na chorych objętych opieką Caritas naszej diecezji.
2. W tym tygodniu:
Wtorek – święto Świętych Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa, patronów Europy,
Piątek – adoracja Najświętszego Sakramentu prowadzona przez Grupę Adoracyjną, która będzie nam towarzyszyła modlitwą i śpiewem od 19 do 20.
3. W przyszłą niedzielę ofiary na tacę będą przeznaczone na ogrzewanie naszego kościoła.
4. Dziękujemy Rycerzom Jana Pawła II, którzy przeprowadzili w sobotę Festiwal Gier Planszowych dla dzieci i młodzieży oraz zapraszają na Turniej Tenisa Stołowego w najbliższą środę o 17.30 (zapisy od 17.15).
5. Dziękujemy również Parafialnemu Zespołowi Caritas za przygotowanie Dnia Chorego w naszej parafii w minioną sobotę.
6. Kolęda:

13.lut	poniedziałek	Jasna
14.lut	wtorek	Wiosenna, Wrzosowa, Modrzewiowa, Sosnowa, Sadowa
15.lut	środa	Wyszyńskiego 3 i 4
16.lut	czwartek	Wyszyńskiego 2
17.lut	piątek	Wyszyńskiego 5
18.lut	sobota	Dębowa 76
20.lut	poniedziałek	Dębowa domy prywatne, Dębowa segmenty
21.lut	wtorek	Dębowa 42 i 44
22.lut	środa	POPIELEC
23.lut	czwartek	Dębowa 46 i 48
24.lut	piątek	NIE MA KOLEDY
25.lut	sobota	Dębowa 50, 52 i Dobra

Kolędujemy w dni powszednie od 17 do 21, w soboty od 10. Ofiary złożone podczas Kolędy będą przeznaczone na ołtarze w bocznych kaplicach.
7. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej i gazetki parafialnej.

ŚWIĘTYMI BĄDŹCIE !

Tygodnik Parafii Św. Ap. Piotra i Pawła w Nowym Dworze Mazowieckim

Nr 23

12 lutego 2023 r.

CYTAT z niedzielnej Ewangelii św. Mateusza 5,37 (polski, łacina, angielski)

„Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi”

Sit autem sermo vester: "Est, est", "Non, non"; quod autem his abundantius est, a Malo est.
Let what you say be simply 'Yes' or 'No'; anything more than this comes from evi.

PATRONI

14.02 - św.św. Cyryla (826 -14.02.869) i **Metodego**(ok.817-6.04.885), patronów Europy, zwanych apostołami Słowiańszczyzny. Urodzili się w bogobojnej rodzinie w Tesalonikach. Otrzymali staranne wykształcenie, dzięki któremu Metody zarządzał cesarską prowincją a Cyryl ,po święceniach kapłańskich, objął prestiżową funkcję w archiwum przy kościele Hagia Sophia. Ścieżki braci ponownie się połączyły w klasztorze na górze Olimp, gdy zapragnęli prowadzić życie kontemplacyjne. Zmiana w ich życiu nastąpiła, gdy książe Moraw poprosił o ewangelizowanie swojego ludu. Misja Cyryla i Metodego szybko przyniosła ogromny sukces, a to za sprawą m.in. przekładu liturgii na język słowiański, którego dokonali. Stworzony przez Cyryla alfabet (tzw.cyrylica) okazał się znakomity dla oddania dźwięków mowy Słowian. Bracia byli pokorni, nie narzucali niczego siłą, sami wychodzili do ludzi, których ewangelizowali, przemawiając do nich w ich własnym języku.

14.02 - św. Walentego (? -14.02.269), biskupa, męczennika. W Europie wzywany jako orędownik podczas ciężkich chorób, zwłaszcza nerwowych i epilepsji a w USA i Anglii jako patron zakochanych. Święty w dawnej Polsce miał wiele świątyń, obrazów i cieszył się wielkim kultem. Dawniej do kościołów, gdzie znajdował się ołtarz z jego wizerunkiem, 14.02, matki przynosiły chore dzieci, aby za jego wstawiennictwem uprosić Boga o zdrowie dla dziecka, zwłaszcza nerwowego lub z padaczką. Kapłan odprawiał w intencji chorego Mszę św., następnie odczytywał fragment Ewangelii o uzdrowieniu przez Jezusa i kładąc Księgę Świętą

na głowę chorego, udzielał błogosławieństwa. Po tych modlitwach wielu cierpiących miało powracać szybko do zdrowia. Może warto przywrócić ten piękny zwyczaj ?

15.02 – Bł. Ks. Michała Sopoćko (1.11.1888-15.02.1975), prezbitera. Urodził się na Wileńszczyźnie w kochającej się i pobożnej, choć ubogiej rodzinie szlacheckiej. W wieku 8 lat przyjął I Komunię św. i postanowił do końca życia być abstynentem. W 1910 r. Michał wstąpił do Seminarium Duchownego w Wilnie. W 1918 r. musiał uciec do Warszawy przed niemieckim okupantem, któremu nie podobała się jego działalność patriotyczna. W 1919 r. znalazł się w Wileńskim Pułku Strzelców Dywizji Białorusko-Litewskiej. Ks. Sopoćko uzyskał tytuł doktora teologii. Ukończył także studia w Państwowym Wyższym Instytucie Pedagogicznym, pisząc pracę Alkoholizm i młodzież szkolna, która przyczyniła się do uchwalenia ustawy antyalkoholowej. W 1924 r. został przeniesiony do Wilna, gdzie był kierownikiem Rejonu Duszpasterstwa Wojska Polskiego. Był ojcem duchowym Metropolitalnego Seminarium Duchownego oraz spowiednikiem sióstr kilku zakonów. W 1933 r. spotkał s. Faustynę Kowalską i słuchając jej przeżyć polecił jej prowadzenie dzienniczka. Ksiądz nie od razu był przekonany o prawdziwości objawień siostry, ale po dłuższej obserwacji i głębokim namyśle doszedł do przekonania, że jej wizje są autentyczne. Jako jej spowiednik czuł się powołany do głoszenia orędzia Miłosierdzia Bożego. To było naczelnym zadaniem jego dalszego kapłańskiego życia. Ks. Michał założył Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego, tzw. faustynki. Przed odejściem do Boga rozdał wszystko, by z bogatym sercem stanąć przed Tym, któremu bezgranicznie zaufał.(internet)

17.02 - Siedmiu świętych założycieli zakonu Sług NMP. Patroni tych, którzy coś wspólnie planują oraz wszelkiego dobra, jakie się planuje razem.

18.02- Wspomnienie Bł. Fra Angelico (ok.1400-18.02.1455), prezbitera. . Mając 20 lat wstąpił do klasztoru dominikanów w Fiesole. Obdarzony był niezwykłym talentem ,dzięki któremu nazwany był - Bratem Anielskim.

W tradycji dominikańskiej freski Fra Angelico nazywane są homiliami. Najczęściej malował klęcząc w akcie pobożności. Powtarzał: „Aby malować Chrystusa, trzeba żyć z Chrystusem. Dzieła Brata Anielskiego, z których najstynniejsze przedstawiają sceny ukrzyżowania Pana Jezusa, zwiastowania, ukoronowania Matki Bożej, Ostatnią Wieczerzę oraz życie świętych diakonów Szczepana i Wawrzyńca, można oglądać w Fiesole, Kortonie, Florencji, Orvieto i w Watykanie. Wywarł silny wpływ m.in. na S. Boticellego, D.Veneziano a nawet – ze względu na nowatorskie podejście do pejzażu i kompozycji – na Leonarda da Vinci.

K A L E N D A R I U M

339.02.15 p.n.e. – Ateny,wykonanie wyroku śmierci na filozofie Sokratesie.

1706.02.13– wojna domowa w Polsce („od Lasa do Sasa”) i klęska wojsk sasko – rosyjskich w bitwie z wojskami króla Szwecji Karolem XII **pod Wschową.**

1813.02.13– bitwa **pod Kaliszem**, między wojskami napoleońskimi a Rosjanami. Ostatnia bitwa na ziemiach polskich przed okupacją Księstwa Warszawskiego.

1915.02.18– I wojna światowa: początek bitwy **pod Przasnyszem.** Do 26 marca zginęło i zostało rannych ok. 38 tys. Niemców i 67 tys. Rosjan.

1920.02.14– oficjalny początek wojny polsko – bolszewickiej: potyczka **pod Mostami**. Wojna kosztowała życie 60 tys. żołnierzy polskich i 150 tys. rosyjskich.

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Jak celebrować się sakrament chrztu?

Od czasów apostołskich wejście do Ludu Bożego odbywa się przez chrzest. Na początku był on poprzedzony kilkuletnim (ok. 3 lat) przygotowaniem (katechumenatem) i potwierdzeniem wiary swoim życiem. W miarę upływu czasu, gdy całe domy przyjmowały chrzest (ok. 2 wieku) a także w średniowieczu, ze względu na wysoką śmiertelność dzieci, dopuszczano chrzest niemowląt (co powszechnie praktykuje się dzisiaj). Ale taka sytuacja wymagała i wymaga pochrzcielnego nauczania i rozwijania łaski chrztu i dojrzewania do innych sakramentów. Potrzebna jest tutaj pomoc rodziców, rodziców chrzestnych, którzy powinni być wierzący, zdolni i gotowi służyć pomocą nowo ochrzczoneму. Także my sami mamy ciągle wzrastać i dojrzewać w wierze.

Dobrą funkcję prowadzącą do dojrzałości chrześcijańskiej pełnią wspólnoty: Ruch Światło-Życie i Neokatechumenat. Także cała wspólnota ochrzczonej jest odpowiedzialna za rozwój i zachowanie łaski u innych.

Kto może ochrzcić?

Ochrzcić może każda osoba, nawet nieochrzczona, pod warunkiem że ma intencję udzielenia chrztu i poleje głowę kandydata wodą wypowiadając formułę chrzcielną („Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”). Taki chrzest dopuszczalny jest przy zagrożeniu śmiercią dziecka, a jeżeli ono przeżyje, powinien odbyć się chrzest w kościele (w innych okolicznościach, chrzest nie może być powtórzony).

Przy udzielaniu chrztu w kościele, zachowuje się pewne obrzędy, znaki i symbole:

- chrzest musi być poprzedzony liturgią Słowa
- towarzyszy mu wyrzeczenie się zła
- wyznanie wiary
- potwierdzenie rodziców o zamiarze wychowania dziecka w wierze

W czasie chrztu następuje też:

- namaszczenie czoła dziecka Krzyżmem św.
- zapalenie świecy jako symbolu oświecenia nauką Jezusa Chrystusa i chęcią podążania za Nim
- założenie ochrzczoneму białej szaty, symbolu całkowitej świętości jaką daje chrzest
- modlitwa za nowo ochrzczonego (z egzorcyzmem)

W początkach Kościoła przy chrzcie następowało nie tylko namaszczenie czoła, ale i narządów zmysłów: uszu, aby słyszeć głos Pański, oczu, aby widzieć jasność Bożą, ust – aby odpowiadać na słowo Boże. A także czyniono znak krzyża na piersiach i barkach aby dźwigać brzemień Chrystusa.

To wszystko symbolizuje przejście do innego duchowego świata, aby dawny zmysłowy człowiek stawał się człowiekiem duchowym, kierującym się w życiu innymi niż cielesne i zmysłowe wartościami. Aby podążał do celu jakim dla chrześcijanina jest życie wieczne.